

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie szczegółowego trybu przyjmowania inspekcji Organizacji do spraw Zakazu
Broni Chemicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (Dz. U. Nr 76, poz. 812 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) tryb powiadamiania o inspekcji;
- 2) sposób ustalania składu zespołu eskortującego;
- 3) obowiązki ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt w zakresie:
 - a) powiadamiania właściwych organów oraz właściciela obiektu o planowanej inspekcji,
 - b) przygotowania inspekcji,
 - c) zapewnienia zespołowi inspekcyjnemu i zespołowi eskortującemu dostępu do obiektu objętego inspekcją, transportu do miejsca i z miejsca inspekcji, zakwaterowania, pomieszczeń do pracy, tłumaczeń, korzystania ze środków łączności oraz opieki medycznej,
 - d) zapewnienia przeprowadzenia inspekcji zgodnie z procedurami przewidzianymi w Konwencji;
- 4) tryb pokrywania kosztów inspekcji oraz występowania do Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej, zwanej dalej „Organizacją”, w celu refundacji poniesionych kosztów.

§ 2.

1. Minister właściwy do spraw zagranicznych potwierdza otrzymanie notyfikacji o planowanej inspekcji Sekretariatowi Technicznemu Organizacji nie później niż przed upływem 1 godziny od jej otrzymania.
2. Minister właściwy do spraw zagranicznych powiadamia niezwłocznie, nie później niż przed upływem 1 godziny od otrzymania notyfikacji, o planowanej inspekcji:
 - 1) ministra właściwego do spraw gospodarki;
 - 2) Ministra Obrony Narodowej;
 - 3) ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
 - 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - 5) Komendanta Głównego Straży Granicznej.
3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw zagranicznych przekazuje faksem, załączając kopię notyfikacji o planowanej inspekcji.

§ 3.

1. Minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt powiadamia właściciela obiektu o planowanej inspekcji, jej terminie oraz przedmiocie inspekcji, zgodnie z notyfikacją Sekretariatu Technicznego Organizacji.
2. Powiadomienie, przekazywane zgodnie z ust. 1, minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt może równocześnie przekazać zarządzającemu obiektem niebędącemu właścicielem obiektu, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na zapewnienie sprawności przyjęcia inspekcji.
3. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazuje się niezwłocznie, z uwzględnieniem możliwości technicznych i organizacyjnych ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt.

§ 4.

1. W skład zespołu eskortującego mogą wchodzić przedstawiciele:
 - 1) ministra właściwego do spraw zagranicznych;
 - 2) ministra właściwego do spraw gospodarki;
 - 3) Ministra Obrony Narodowej;
 - 4) ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
 - 5) innych organów administracji publicznej lub jednostek organizacyjnych.
2. Minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt, po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w § 2 ust. 2, zwraca się do uznanych przez niego za właściwe organów lub jednostek organizacyjnych wymienionych w ust. 1, o wyznaczenie przedstawicieli do składu zespołu eskortującego.
3. Szefa zespołu eskortującego wyznacza minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt.
4. W przypadku inspekcji prowadzonej w dwóch lub więcej obiektach, co do których właściwi są różni ministrowie, rolę szefa zespołu eskortującego pełni przedstawiciel ministra właściwego ze względu na obiekt, który jako pierwszy ma być poddany inspekcji.

§ 5.

1. Minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt prowadzi, we współpracy z przedstawicielami inspekcjonowanego obiektu, działania związane z przygotowaniem i przyjęciem inspekcji.
2. W ramach wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt zapewnia zespołowi inspekcyjnemu oraz zespołowi eskortującemu:
 - 1) dostęp do obiektu objętego inspekcją – w tym zakresie współpracuje z właściwymi organami;
 - 2) transport do i z miejsca inspekcji przy wykorzystaniu własnych środków transportu lub za pośrednictwem innego podmiotu;
 - 3) zakwaterowanie – przez rezerwację miejsc hotelowych;
 - 4) pomieszczenia do pracy oraz środki łączności podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem inspekcji – w tym zakresie uzgadnia z przedstawicielami inspekcjonowanego obiektu niezbędną liczbę pomieszczeń, ich wyposażenie i lokalizację;
 - 5) obsługę w zakresie tłumaczeń z języka angielskiego i na język angielski;

- 6) opiekę medyczną – przez ustalenie położonej najbliżej od inspekcjonowanego obiektu odpowiednio wyposażonej placówki opieki zdrowotnej.
3. Właściwi ministrowie zapewnią ministrowi właściwemu ze względu na inspekcjonowany obiekt niezbędną pomoc w realizacji zadań związanych z przyjęciem inspekcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 6.

1. Środki finansowe na realizację zadań związanych z przyjęciem inspekcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt, z zastrzeżeniem ust. 3.
2. Środki, o których mowa w ust. 1, pochodzą z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt.
3. Koszty udziału w inspekcji delegowanego przez dany organ administracji publicznej lub jednostkę organizacyjną członka zespołu eskortującego są ponoszone odpowiednio przez taki organ lub jednostkę.

§ 7.

1. Szef zespołu eskortującego, na zakończenie inspekcji, przygotowuje w 2 egzemplarzach oświadczenie potwierdzające wykonanie usług związanych z przeprowadzeniem inspekcji, z wyszczególnieniem rodzaju tych usług.
2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, podpisuje szef zespołu eskortującego i przedstawia je w celu podpisania szefowi zespołu inspekcyjnego.
3. Minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt, zgodnie z zasadami pokrywania kosztów działalności zespołu inspekcyjnego zawartymi w Konwencji, przedstawia ministrowi do spraw zagranicznych wnioski o refundację poniesionych kosztów wraz z oświadczeniem, o którym mowa w ust.1, dowodami księgowymi oraz wskazuje numer konta bankowego, na które zostaną przesłane refundowane środki.
4. Wniosek oraz dokumenty, o których mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw zagranicznych przekazuje niezwłocznie do Organizacji w celu refundacji poniesionych kosztów.

§ 8.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 21 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów (Dz. U. z 2001 r. Nr 76, poz. 812 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z tym przepisem Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przyjmowania inspekcji Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Konwencja o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, zwana dalej „Konwencją” stanowi pierwszą wielostronną umowę rozbrojeniową, która przewiduje całkowite wyeliminowanie, pod międzynarodową kontrolą, jednego z rodzajów broni masowego rażenia – broni chemicznej. Podstawę Konwencji stanowią trzy główne kryteria: powszechność, wszechstronność i weryfikowalność. Konwencja weszła w życie 29 kwietnia 1997 r. Dla realizacji przedmiotu i celu Konwencji oraz zagwarantowania stosowania jej postanowień Państwa-Strony (obecnie 188 państw) ustanowiły Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) z siedzibą w Hadze. Konwencja skutkuje m.in. tym, że Państwa-Strony, w tym Polska, zobowiązane są do deklarowania do OPCW, dwa razy w ciągu roku, działalności objętej jej przepisami, a także poddawaniu się procedurom weryfikacyjnym (inspekcje) ze strony OPCW. Od wejścia Konwencji w życie w Polsce przeprowadzono 21 inspekcji, w tym 19 w obiektach cywilnych i 2 w obiektach wojskowych.

Dotychczas sprawy przyjmowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inspekcji Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej nie były regulowane żadnym aktem wykonawczym. Sprawom tym poświęcona jest Część II (Ogólne zasady weryfikacji) załącznika dotyczącego stosowania Konwencji i weryfikacji do Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, sporządzonej w Paryżu dnia 13 stycznia 1993 r., ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską dnia 27 lipca 1995 i ogłoszonej w Dz. U. z 1999 r. Nr 63, poz. 703, oraz Rozdział 5 ustawy.

W Rozdziale 5 ustawy sprecyzowano uprawnienia zespołu inspekcyjnego, jak również obowiązki osób fizycznych i prawnych będących właścicielami obiektów, w których prowadzona jest działalność inspekcyjna na mocy postanowień Konwencji.

Zgodnie z art. 23 ustawy, minister właściwy do spraw zagranicznych pełni funkcję Organu Krajowego w rozumieniu Konwencji. Dyrektor Generalny Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej powiadamia Organ Krajowy o zamiarze przeprowadzenia inspekcji przed planowanym przybyciem zespołu inspekcyjnego, w określonych przez Konwencję terminach. Zgodnie z pkt 33 Części II (Ogólne zasady weryfikacji) Konwencji, Organ Krajowy potwierdza otrzymanie notyfikacji Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej o zamiarze przeprowadzenia inspekcji nie później niż w ciągu godziny od jej otrzymania (§ 2 projektu rozporządzenia). W paragrafie tym, określono także sposób informowania przez ministra właściwego do spraw zagranicznych pozostałych ministrów odpowiedzialnych za przyjmowanie i prowadzenie inspekcji. Informację wraz z załączoną kopią notyfikacji przekazuje się niezwłocznie, tj. nie później niż przed upływem 1 godziny od jej otrzymania, faksem. Propozycja przekazania informacji o planowanej inspekcji w ciągu 1 godziny wynika z faktu, iż czas powiadomienia Państwa-Stronę o planowanej inspekcji zależy od rodzaju inspekcji i w niektórych przypadkach wynosi 12 godzin. W związku z powyższym, minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt powinien być poinformowany możliwie szybko, żeby podjąć odpowiednie kroki umożliwiające prawidłowe przyjęcie i przeprowadzenie inspekcji.

W § 3 projektu określony został sposób powiadamiania przez ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt właściciela obiektu, w którym zostanie przeprowadzona inspekcja. Ze względu na zapewnienie sprawności przyjęcia inspekcji, minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt może jednocześnie przekazać powiadomienie zarządzającemu obiektem, niebędącemu właścicielem obiektu.

Zespołowi inspekcyjnemu towarzyszy zespół eskortujący, powołany przez ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt. Szefa eskorty krajowej wyznacza minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt. W skład zespołu eskortującego mogą wchodzić przedstawiciele ministra właściwego do spraw zagranicznych, ministra właściwego do spraw gospodarki, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz innych organów administracji publicznej lub jednostek organizacyjnych (§ 4 przedmiotowego projektu).

Istotne znaczenie dla zapewnienia efektywności inspekcji ma § 5 projektu, który określa obowiązki ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt. Do zadań tych należy m.in. zapewnienie zespołowi inspekcyjnemu oraz zespołowi eskortującemu dostępu do inspekcjonowanego obiektu, transportu do i z miejsca inspekcji, zakwaterowania, pomieszczenia do pracy podczas inspekcji, tłumaczy, środków łączności i opieki medycznej. Działania te prowadzone są we współpracy z przedstawicielami inspekcjonowanego obiektu.

Koszty związane z przeprowadzeniem w Polsce inspekcji pokrywane są z (§ 6 projektu):

- 1) części budżetu, której dysponentem jest minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt, tj.: koszty transportu do i z miejsca przeprowadzania inspekcji, koszty zakwaterowania, koszty wynajęcia tłumaczy, koszty opieki medycznej, koszty innych środków niezbędnych do przeprowadzenia inspekcji,
- 2) części budżetu, których dysponentami są pozostali ministrowie, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do zespołu eskortującego.

Podkreślenia wymaga fakt, iż poniesione koszty związane z przeprowadzeniem inspekcji (potwierdzone dowodami księgowymi), są refundowane przez Organizację do spraw Zakazu Broni Chemicznej, co wynika z pkt 26 Części II (Ogólne zasady weryfikacji) Konwencji. Zgodnie z Zasadami finansowania w OPCW, podstawą do refundacji poniesionych kosztów jest oświadczenie podpisane przez szefa zespołu eskortującego i szefa zespołu inspekcyjnego (§ 7 projektu). Oświadczenie powinno zawierać listę usług zapewnionych zespołowi inspekcyjnemu podczas inspekcji przez inspekcjonowane państwo. Oświadczenie sporządza się w dwóch egzemplarzach, po jednym dla szefa zespołu inspekcyjnego i szefa zespołu eskortującego.

Wydanie niniejszego rozporządzenia nie podlega notyfikacji w trybie przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projektowane rozporządzenie reguluje sprawy, które nie są objęte prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu przyjmowania inspekcji Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki z chwilą

przekazania projektu do uzgodnień międzyresortowych. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia.

W związku z uwagami Przewodniczącego Stałego Komitetu Rady Ministrów do Oceny Skutków Regulacji do projektu rozporządzenia Rady Ministrów *w sprawie szczegółowego trybu przyjmowania inspekcji Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej* przekazanymi w piśmie nr DKRM-110-174(2)/10 z dnia 16 września 2010 r. OSR został rozszerzony o następujące akapity:

1. W pkt 3 a :

Od wejścia Konwencji w życie (29 kwietnia 1997 r.) Organizacja ds. Zakazu Broni Chemicznej przeprowadzała w Polsce od 0 do 4 inspekcji rocznie. Przewiduje się, iż w kolejnych latach ilość inspekcji w roku nie będzie większa niż 4.

2. W pkt 4 :

Zgodnie z pkt 26 Części II C Konwencji inspekcjonowane Państwo-Strona zapewnia lub organizuje ułatwienia potrzebne zespołowi inspekcyjnemu, takie jak: środki łączności, obsługę tłumaczy, transport, miejsca do pracy, zakwaterowanie, wyżywienie i opiekę medyczną.

Koszty związane z zakwaterowaniem i wyżywieniem członkowie zespołu inspekcyjnego pokrywają z własnych środków.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Przepisy rozporządzenia oddziałują na przedsiębiorców i podmioty prowadzące działalność związaną z Konwencją o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów.

2) Konsultacje społeczne.

Projekt został przekazany do Instytutu Przemysłu Organicznego. Uzyskano opinię bez uwag.

3) Wpływ regulacji na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków z budżetu państwa. Koszty związane z przeprowadzeniem w Polsce inspekcji pokrywane są z:

- części budżetu, której dysponentem jest minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt, tj.: koszty transportu do i z miejsca przeprowadzania inspekcji, koszty zakwaterowania, koszty wynajęcia tłumaczy, koszty opieki medycznej, koszty innych środków niezbędnych do przeprowadzenia inspekcji.

- części budżetu, których dysponentami są pozostali ministrowie, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do zespołu eskortującego.

Od wejścia Konwencji w życie (29 kwietnia 1997 r.) Organizacja ds. Zakazu Broni Chemicznej przeprowadzała w Polsce od 0 do 4 inspekcji rocznie. Przewiduje się, iż w kolejnych latach ilość inspekcji w roku nie będzie większa niż 4.

Szacunkowy, łączny koszt jednej inspekcji wynosi od 30.000 zł. do 40.000 zł.

Podkreślenia wymaga fakt, iż zgodnie z postanowieniami Konwencji część kosztów zostaje refundowana przez Organizację do spraw Zakazu Broni Chemicznej.

- b) rynek pracy:

Rozporządzenie nie wpływa na rynek pracy.

- c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Rozporządzenie nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, w szczególności nie wywołuje kosztów finansowych dostosowania, wzrostu kosztów prowadzenia bieżącej działalności, kosztów finansowania inwestycji i nie wpływa na cykl inwestycyjny;

- d) sytuację i rozwój regionalny:

Rozporządzenie nie wpływa na sytuację i rozwój regionalny.

4) Wskazanie źródeł finansowania:

Koszty inspekcji są pokrywane z części budżetu, którego dysponentem jest minister właściwy ze względu na inspekcjonowany obiekt lub inny organ administracji publicznej, który reprezentują członkowie zespołu eskortującego.

Zgodnie z pkt 26 Części II C Konwencji inspekcjonowane Państwo-Strona zapewnia lub organizuje ułatwienia potrzebne zespołowi inspekcyjnemu, takie jak: środki łączności, obsługę tłumaczy, transport, miejsca do pracy, zakwaterowanie, wyżywienie i opiekę medyczną.

Część kosztów związanych z zapewnieniem zespołowi inspekcyjnemu środków niezbędnych do przeprowadzenia inspekcji jest refundowana przez Organizację do spraw Zakazu Broni Chemicznej. Koszty związane z zakwaterowaniem i wyżywieniem członkowie zespołu inspekcyjnego pokrywają z własnych środków.